

**Aceasta este prima parte a poveștii.
Citește-o, apoi... recrează-o!**

Clubul de chit

*la-ți notițe cu privire la informațiile
importante din text!*

*Notițele pot fi sub formă de hartă mintală,
tabel, desen, etc.*

„Înțeleg că voi băieții ați format un fel de club. Mi s-a spus că se numește Clubul de chit sau așa ceva. Cel care mi-a spus mi-a dat și lista de membri. Sunteți membrii. Am dreptate?”

Nimeni nu a răspuns. Toți și-au lăsat capul în jos și stăteau în tăcere ca semn al vinovăției lor.

Profesorul și-a reluat rechizitoriul: „Dar să discutăm de acest lucru în ordinea corectă. În primul rând, vreau să știu cine a fondat clubul – pentru că știți cât de explicit am interzis formarea oricărui tip de club. Atunci, cine a făcut-o?”

Tăcere continuă. Apoi, o voce timidă: „A fost Weisz!”

Profesorul Rácz se uită sever la Weisz: „Weisz! Nu poți vorbi singur?”

„Ba da, domnule, pot”.

„Atunci de ce nu ai făcut-o?” Bietul Weisz nu știa ce să spună. Profesorul Rácz a aprins un trabuc și a suflat pufuri de fum în aer.

„Foarte bine. Să continuăm”, a spus el. „Să presupunem că îmi spui mai întâi ce este chitul?” Ca răspuns, Weisz scoase dintr-un buzunar o minge mare și o puse pe masă. O vreme l-a privit pe profesor, apoi pe un ton foarte jos a declarat:

„Asta este chitul”.

„și ce ar putea fi asta?” întrebă profesorul

„Acesta este un fel de pastă folosită de geamgii pentru a fixa geamurile ferestrelor. Geamgiul îl unge și noi îl răzuim cu unghiile.”

„și ați răzuit asta împreună?”

Nu, domnule. Aceasta este proprietatea clubului.

Ochii profesorului s-au mărit: „Cum așa?”

Weisz a devenit oarecum mai îndrăzneț în timp ce explica: „Vedeți, domnule, acest lucru a fost colectat de toți membrii, iar comitetul executiv m-a desemnat pe mine custode oficial. Înainte de aceasta, era responsabil Kolnay, care era și trezorier. Dar l-a lăsat să se usuce. Nu a mestecat-o niciodată.

Așa se face?”

Da, domnule. În caz contrar, ar deveni tare și atunci nu am mai putea să-l modelăm. Îl mestecăm zilnic.

De ce tu?”

Pentru că în statut se spune că președintele trebuie să mestece chitul clubului cel puțin o dată pe zi, ca să nu se usuce ... Aici Weisz a izbucnit în lacrimi. Plângând, a adăugat: „și eu sunt președintele acum ...

Atmosfera era tensionată. Profesorul a spus cu severitate: „De unde ați adunat cu toții suficient chit pentru această minge mare?”

Mai multă tăcere. Profesorul s-a uitat la Kolnay: „Kolnay, de unde l-ai luat?”

Kolnay a răspuns ca și când ar fi dorit să îmbunătățească lucrurile printr-o mărturisire sinceră: Vedeți, domnule, avem această bilă deja de o lună. Am mestecat timp de o săptămână, dar era mai mică pe atunci. Prima bucată a fost obținută de Weisz.

BĂIEȚII DE PE STRADA „PAL” CLUBUL DE CHIT

S3 T1
L2

Aceasta este prima parte a poveștii.
Citește-o, apoi... recrează-o!

Atunci am organizat clubul. Într-o zi a mers cu tatăl său și a scos chitul de pe ferestrele trăsorii. L-a făcut să îi sângereze degetele. Curând după aceea, fereastra din auditoriu s-a spart și am mers acolo și am așteptat toată după-amiaza până a venit geamgiul. Am vorbit cu el - i-am cerut niște chit, dar el nu mi-a răspuns. Nu a putut răspunde pentru că ciocul lui era plin de chit. „; Profesorul a fost șocat, încretându-și sprâncenele.

Ce fel de vorbă este asta? Doar păsările au ciocuri! „
Ei bine, atunci, avea gura plină. și el îl mesteca. Apoi l-am rugat să mă lase să-l privesc reparând fereastra. Mi-a făcut cu ochiul că e în regulă. și așa am urmărit până când a terminat treaba și a plecat. După ce a plecat, am răzuit chitul și l-am luat. Dar nu-l furam pentru mine. . .era pentru club. . .
. pentru. . .cl-uh-uh-uh-b ...

și el plângea. Nu plânge, a spus profesorul Rácz.

Weisz își smulse reverele și, jenat, a considerat necesar să adauge:

Se smiorcăie pentru cel mai mic lucru mic ...

Dar Kolnay a continuat, plângând din toată inima. Weisz îi șopti:

Oprește-te! Apoi și el a izbucnit în lacrimi.

Această situație emoționată i-a trezit simpatia profesorului Rácz. Își pufăi țigara neliniștit.

Acum, Csele, micuțul Csele, a ieșit din linie și s-a îndreptat cu mândrie spre profesor. El a fost hotărât să se dovedească la fel de puternic precum se dovedise Boka în urmă cu câteva zile. De aceea a vorbit hotărât: și eu am adus clubului niște chit.

Mândru a întâlnit privirea profesorului. Acesta din urmă s-a aventurat să întrebe: De unde?

„De acasă”; a răspuns Csele. „;Am spart baia păsării. Mama a reparat-o și am luat imediat chitul. Desigur, toată apa s-a scurs când canarul își făcea baie. Dar de ce ar trebui să li se facă băi acestor păsări? Uită-te la vrăbii. Nu se scaldă niciodată, dar nu sunt murdare.

Profesorul Racz se aplecă înainte cu scaunul și zise: „Ești mult prea mândru azi, dar voi avea eu grijă de tine! Kolnay, continuă de unde ai rămas! ”

Kolnay încă scâncea și pufăia. El și șters nasul. „ Ce trebuie să continui? ”

„ De unde a venit restul chitului? ”

„ De ce, Csele tocmai v-a spus ... și clubul mi-a dat odată șase bani pentru a cumpăra chit.

Acest lucru nu i s-a părut deloc amuzant profesorului Rácz. Deci ai cumpărat chit cu bani, nu?

Nu, domnule, a spus Kolnay. Tatăl meu este medic și în fiecare dimineață merge cu taxiul pentru a-și consulta pacienții. Într-o zi m-a luat cu el și am scos niște chit de pe geamurile mașinii. Era un chit moale. Clubul a decis să-mi dea șase monede pentru a mă plimba în același taxi. Am făcut-o în aceeași după-amiază. Am călătorit până la capătul orașului și am luat tot chitul de la cele patru ferestre.

Capitolul 4 (paginile 70-73)